

KINO

Lepotna kirurgija za kino Šiška in filmski spored

Kar zadeva »kirurgijo«: kino ŠIŠKA, ki zdaj že ima nov in moderen in čudovit mikroprocesorski stereo-ojačevalac z 32 zvočniki v dvorani in za platnom za tako imenovane dolby-stereo efekte (surround), dobi čez kak mesec ali dva tudi novo fasado, nov interier in sploh bosta dobila šišenska občina in hotel »Ilirija« imenitnega, lepo prenovljenega soseda, vsi pa, ki radi hodimo v kino, tudi povsem novo dvorano, ki bo seveda terjala od odgovornih programskih ljudi pri ljubljanskih Kinematografih tudi »nov« ali pa vsaj »obnovljen« filmski spored. Če pa smo že pri sporedu, ima — kot vedno — seveda prednost OTROŠKI KINO MOJCA. Kdor svoje otroke usmerja tudi pod njegovo streho, je bržčas opazil, da smo »programsko pahlijačo« za otroke malce razširili: pravkar se je iztekel znanstveno-fantastični film IMPERIJ UDARI NAZAJ (nadaljevanje »Vojne zvezd«), na vrsti pa bo tudi kak dober, klasičen western (na primer BRONCO BILLY Clint Eastwooda kot režiserja in v naslovni vlogi) pa še kaj podobnega. Toda še prej sta na vrsti oba znana sodobna slovenska mladinska filma, in sicer SREČA NA VRVICI in UČNA LETA IZUMITELJA POLŽA — oba pod dirigentsko palico Janeta Kavčiča, oba sta tako rekoč »asfaltni zgodbi«, oba vesela in kar se da razposajena. Na obzorju pa je tudi čudovit dokumentarni film POSLEDNJA OAZA Petra Laloviča, film, ki se po svoji strokovnosti in zanimivosti lahko meri s svetovnimi proizvodi. Za MOJCO torej ne bo zmanjkalo filmov, za jesen pa napovedujejo nekaj novih celovečernih risank.

Kot rečeno: obiskovalcem kina ŠIŠKA bo lep čas »svetilo« sloviti agent, imenovan s šifro 007 in z imenom James Bond v ameriškem akcijskem filmu OCTOPUSSY (angl. octopus-hobotnica). Nekaj podatkov: do danes najbolj gledani film iz james-bondovske serije, ki je nastal v istem letu kot sloviti E.T. Vesoljček in Vrnitev Jedijs. No, vsebine ne bomo odkrivali, vendar... to je film z največjim številom akcijskih prizorov, scenarij pa je boljši kot v vseh prejšnjih. Pa še naslednji film v ŠIŠKI: TEKSAŠKI RANGER McQUADE Steva Carverja s Chucom Norrisom, v glavni vlogi. Zaba-vajte se!

Ne prezrite!

Prispevke za naslednjo številko pričakujemo do 9. maja 1986

Obisk na hribovskih kmetijah

V Dolomitih največ strežejo pri gobcu

Šišensko kmetijstvo sega na plodne ravnice ob Savi in Sori, pa tudi v Dolomite, kjer je mogoče najti manjše in večje hribovske kmetije. Tam nekje pri Črnem vrhu se stikata občini Šiška in Vič-Rudnik, meja je meja, problemi kmetovalcev pa isti. Tako smo se ustavili pri Tonetu Plestenjaku, po domače pri Češniku, kjer imata z ženo Marijo 4 otroke, kmetijo pa za hribovske razmere ne preveliko. Na 6 hektarjih gozda in treh hektarjih obdelovalnih površin družina ne more živeti. Oče Tone in mati Marija sta v službah, redijo dve kravi, vendar mleko oddajajo in so kooperanti kmetijske zadruge:

»Predvsem pridelujemo krmo, krompir in vrtnine le za doma. Nekateri mislijo, da taki kmetije popoldne dobro zaslužimo, bi pa ta popoldanski »med« prav rada odstopila. Ni posebnega dohodka, le nekoliko si olajšamo življenje, da ni treba vsega kupiti.«

Pravzaprav je oče Tone kar vesel, da take, v hribe naslonjene zemlje nima preveč. Na taki kmetiji ni mogoče živeti, vendar pa ljudi silijo v polproletarstvo. Po drugi strani imamo v tem pogorju tudi prave, čiste kmetije, na katerih so ljudje kmetje, živijo od zemlje, gozda, pridelave mleka in mesa. Domačija Stanka in Antonije Kožuh, po domače pri Jankovih, obsega 42 hektarjev, od tega je obdelovalne zemlje 19 hektarjev. S 6 otroki, pravi Stanko, danes sicer dobro delajo, pa tudi dobro živijo:

»Malo človek dobi v gozdu, malo v hlevu, pa gre. Zdaj se žena pripravlja tudi na domačijo odprtih vrat, nekoliko naj bi pri nas imeli tudi kmečkega turizma. Zadruga nam je dala 3 milijone kredita, ki ga moramo hitro in učinkovito porabiti.«

goriva, okvare so navadno hujše. Posebej gnojila so danes draga, brez gnojil za pospeševanje travinja pa ni krme. Začarani krog, ki ga ne preveč uspešno rešujemo tudi na državni ravni:

»Zato bo žena poizkusila z domačijo odprtih vrat, nemara nam pri tej obliki dopolnilne dejavnosti kane kakšen dinar več. Tu bomo ponudili popotnikom ali turistom domačo hrano in prijaznost.«

Vsaka kmetija potrebuje naslednika in tudi pri Kožuhovih med 6 otroki računajo na 16-letnega Matjaža, vendar fant noče v kmetijsko šolo, morda se težko odtrga od domačih vrat?

»No, do jeseni je še čas, prav je, da je danes tudi kmet primerno šolan, saj mora dandanes znati marsikaj...«

Resda, kmet je danes sam sebi direktor, računovodja, mehanik, šofer, prevoznik, predvsem pa mora znati izrabiti zemljo, ki lahko ob umnem kmetovanju, uporabi sodobnejših tehnologij vendarle pridelava bistveno več. Hkrati ga povezave z zadrugo vodijo tudi v samouprav-

No, tisto malo iz hleva že ni tako skromno, saj pri Kožuhovih redijo kakih 30 glav goveje živine, nekaj je pitancev, nekaj pa krav, namenjenih za mleko. Za dobro delo bi naj torej bilo dobro plačilo, žal pa v teh kmetijstvu nekoliko nenaklonjenih časih ne teče povsem gladko. Posebej še hribovcem ne:

»Tu ne moremo vedno uporabljati strojev, če že, pa le previdno in počasi. Največ pridejo v poštev kosilnice, traktorji le na redkih ravnih kosih. Mnogo je ročnega dela. Vzemimo primer koruze, silaže, ki jo ravninski kmet pospravi v enem samcatem dnevu, pri nas pa jo moramo malce s stroji, malce z rokami pospravljati kar 14 dni. Košnja pri nas lahko traja kar ves mesec.«

Pa vendar se spleča gnojiti travnike, saj domača krma pomeni cenenost pridelave, krmil je le toliko za dodajanje. Tod stroji porabijo več

ljalske kroge, spoznavanje težav svoje vasi, krajevne skupnosti, sveta v celoti. Torej pri Kožuhovih je želja jasna, sinko v kmetijsko šolo in še telefona si želijo:

»Vidite, pred leti, ko smo gradili tole hišo, smo že po malem razmišljali o kmečkem turizmu. Potem smo, taki smo pač gospodarji, želeli postaviti hlev za živino, pa kmetijo opremiti s stroji in je za hišo zmanjkalo denarja. Zdaj vse to imamo, bomo pa hišo uredili.«

Segli smo si v roke, dan je bil lep, skoraj spomladanski, čeprav je tod okoli zemljo prekrivala še debela snežna odeja. Zgoraj s hriba so se s sanmi spuščali otroci in se veselili. Spodaj v mestu je veselo drčanje že minilo. Kmalu pa bo tudi tod belino pobralo in zemlja bo klicala...

Foto in besedilo: Bogomir Šefić